

ZELENÁ BUDOUCNOST EVROPY

Rezoluce přijatá s pozměňovacími návrhy na kongresu Evropské strany zelených
v Ženevě 14. října 2006
(bez jazykové korektury)

Obsah:

Naše evropská perspektiva

1. *Současný stav Evropské unie*

2. *Naše zelená politická vize pro budoucnost Evropy*

- Mírový projekt
- Trvale udržitelná budoucnost
- Posilování našeho evropského sociálního modelu
- Práva spotřebitele a ochrana zdraví
- Ekonomická vize zelených pro Evropu
- Globální hráč za spravedlivější globalizaci
- Demokracie, rozmanitost, migrace a vláda zákona

3. *Demokratická architektura pro výkonnou Unii*

- Evropský parlament
- Národní parlamenty
- Subsidiarita
- Politické strany
- Soudní dvůr
- Přímá účast občanů

4. *Budoucí rozšiřování EU*

5. *Budeme mít evropskou ústavní smlouvu? Jak ji docílíme?*

6. *Zelená Evropa*

- Evropa jako mírový projekt
- Vytvoření trvale udržitelné budoucnosti
- Posílení evropského sociálního modelu
- Práva spotřebitelů a ochrana zdraví
- Ekonomická vize zelených pro Evropu
- Evropa a její role v zápase o spravedlivou globalizaci: Demokracie, rozmanitost a vláda zákona
- Migrace
- Spravedlnost

Závěr

Naše evropská perspektiva

Pro zelené Evropa vždy znamenala geograficky i politicky víc než jen Evropskou unii. Od samotného vzniku Evropské koordinace zelených stran v roce 1983 byly našimi členy zelené strany zevnitř i zvenčí EU. V současné době Evropská strana zelených zahrnuje 35 stran v 31 zemích. V éře globalizace nezačínají a nekončí environmentální a sociální problémy na hranicích členských zemí EU. Pro nás zelené není řešením stavět zdi a zavírat oči před tím, co se děje za hranicemi. My zelení považujeme Evropu za mírový projekt a jsme přesvědčeni, že rozšiřování EU je jedním z hlavních prostředků jak toho dosáhnout.

Stále větší nedostatek sociální spravedlnosti, zvláště s ohledem na pracovní příležitosti a životní perspektivy mladých žen a mužů, zhoršující se stav dodržování lidských a občanských práv v éře terorismu, rostoucí vliv organizovaného zločinu, rozmach atomové energie společně se zhoršujícími se podmínkami životního prostředí a samozřejmě i pat na úrovni evropských institucí – to jsou spolu s dalšími otázky, na něž se soustředí hluboký zájem zelených v celé Evropě, uvnitř i vně EU.

Evropská unie měla a stále má pro zelené jeden hlavní cíl: vytvořit na tomto kontinentu po staletích válek a konfliktů mezi lidmi trvalý mír a spolupráci a po staletích kolonizace získat pozitivní vliv na globální politiku. Zejména ve druhé zmiňované oblasti nebylo doposud dosaženo takových výsledků, jaké by si zelení představovali. Proto se tato rezoluce zaměřuje na záležitosti a otázky EU, která zelení vnímají jako důležité, neboť postavení a politika Unie má rozhodující vliv nejen na to, co se děje v rámci jejích hranic, ale také na vývoj v dalších částech Evropy a na jiných kontinentech.

1. POSTAVENÍ EU

Evropská unie je historický úspěch. V historii doposud nikdy nežilo tolik národů tak dlouho v míru. EU notnou měrou přispěla k ekonomické, sociální a environmentální evoluci v Evropě. Zasadila se o znovusjednocení Evropy. Byla pozitivním článkem při podpoře mírových řešení probíhajících mezinárodních konfliktů. V průběhu budování struktury environmentální politiky se EU stala důležitým aktérem kladoucím důraz na posun k ekologicky trvale udržitelné společnosti, přestože se v daném ohledu musí stále ještě vykonat hodně práce. Projekt rozšíření EU vedl k demokratické stabilizaci evropského regionu. EU se také zasazuje o podporu lidských práv a práv menšin, prosazuje politiku antidiskriminace a rovnosti pohlaví. Členství v Unii vedlo ke snižování ekonomických nerovností mezi evropskými zeměmi, nepodařilo se však najít řešení otázky nerovnosti mimo hranice Evropy.

V současné době je však projekt EU, jako společenství lidí a států, v politické krizi. Dokládají to výsledky referend o ústavní smlouvě v Nizozemí a ve Francii. Momentálně dominují v debatě o EU dvě perspektivy, které nejsou nezbytně zcela protichůdné: na jedné straně vládne silný skepticismus k EU, nespokojenost s nedostatkem demokratické transparentnosti, s byrokracií a nedůvěra k neoliberalní ekonomické politice, která je vnímána v rámci EU jako dominantní. Mnoho občanů se bojí, že ztratí kontrolu nad vlastními životy. Na druhé straně lidé doufají, že EU bude garantovat „evropský sociální model“ udržující vysoké sociální, environmentální, spotřebitelské i další standardy a že je ochrání před negativními vlivy ekonomické

globalizace. Z hlediska prvního zašla EU už příliš daleko, z hlediska druhého toho ještě neudělala dost. Oba pohledy se nicméně shodují na tom, že EU nefunguje tak, jak by měla.

Nejen zastavení procesu ratifikace evropské ústavy ukazuje hloubku krize. Také současné snížení celkového rozpočtu EU schváleného členskými státy v rámci struktury finančního výhledu pro období 2007 – 2013 vypovídá o stavu unie své. EU čelí strukturálním problémům a nedostatkům, které musí být řešeny. Bude muset najít novou definici své role v politickém kontextu rostoucí podpory konzervativních a nacionalistických ideologií v členských zemích.

EU nyní platí příliš vysokou daň za léta, kdy političtí vůdci členských zemí neměli dostatek politické odvahy a vize. Způsob, jakým je organizován rozhodovací proces a distribuována moc na různých rozhodovacích úrovních EU je při současném počtu 25 členských zemí poměrně problematický. Národní vlády mohou stále blokovat důležitá rozhodnutí, která by představovala krok kupředu v integračním procesu a přinesla zlepšení v oblasti životního prostředí, společnosti a života občanů. Rozšíření EU bylo nedostatečně doprovázeno posilováním občanské společnosti, demokratických procesů a institucí. Smlouvy z Amsterdamu a z Nice nedokázaly využít příležitosti ke zlepšení fungování EU.

EU čelí demokratickým nedostatkům na nejrůznějších úrovních. V řadě zemí schovávají politici vlastní rozhodnutí a politiku za politiku Unie. Důležité aspekty a oblasti evropského rozhodovacího procesu se vymykají demokratické kontrole na národní nebo evropské úrovni a zůstávají pevně v rukou státních správ a vlád členských států. Rozdělení kompetencí mezi různé úrovně přispělo k tomu, že se EU snaží v některých oblastech dělat příliš mnoho a v jiných může pro změnu dělat jen málo. Výsledek referenda ukázal, že velká část evropské populace se neztotožňuje s politikou EU. V očích mnoha evropských občanů zvolila EU, stejně jako mnoho národních vlád, cestu soutěžení místo spolupráce. To mělo za následek odklon od pozitivních prvků evropského integračního procesu. Příliš mnoho občanů má dojem, že nemohou ovlivňovat dění v EU, zatímco silné ekonomické lobby mají přímý přístup k rozhodovacímu procesu.

Ve svých postupech EU upřednostňovala a investovala do konkurenceschopného modelu vývoje řízeného trhem před propagací evropského modelu solidarity. Rozpor mezi na jedné straně „tvrdým zákonem“ měnových pravidel a na straně druhé „měkkým zákonem“ metody otevřené spolupráce v sociální politice je neudržitelný. Pokud chce evropský projekt přesvědčit občany, musí tuto patovou situaci vyřešit.

Argumenty, které v rámci debaty o rozšíření používá stále rostoucí skupina politiků, jsou znepokojující. Nemůžeme požadovat široké rozšíření a zároveň nechít investovat potřebný obnos peněz. Názor, že solidarita se může odložit nebo zcela obejít je nebezpečný, může sice vést ke krátkodobým (národním) politickým výhodám, ale z dlouhodobého hlediska se za něj může platit vysoká cena, např. v oblasti bezpečnostních otázek. Stejně tak je ale nutné, aby EU přehodnotila svůj přístup k procesům, ze kterých někteří těží a jiní na ně doplácí (např. společná zemědělská politika) a korigovala procesy a pravidla, které vedly k deformaci solidárních mechanismů mezi členy EU.

V krizi evropského projektu se mohou z velké míry také odrážet základní problémy globalizace. Způsob, jakým globalizační proces funguje vedl k hluboce zakořeněnému strachu mezi občany. Sociální jistoty, společně s vírou občanů v instituce, mizí. Je nezbytně nutné politicky odpovědět především na ekonomické aspekty globalizačního

procesu. Evropské politikové nejsou zatím schopni přesvědčit občany o přínosu EU v tomto procesu. V očích mnoha lidí je EU motorem negativního globalizačního procesu, místo toho, aby byla vnímána jako nástroj k řešení problémů, které globalizace přináší. To bylo patrné v diskusi např. o neoliberalní „Bolkensteinově směrnici o službách“, směrnici na liberalizaci přístavů, směrnici o pracovní době, tlaku Komise na otevření trhu geneticky modifikovaným organismům.

Je zcela zásadní pochopit, že následky trvale neudržitelného životního stylu už nemůžeme dál ignorovat či „exportovat“ na opačný konec světa a odkazovat budoucím generacím. Až doposud se bohatým zemím (západní) Evropy dařilo držet negativní vlivy globalizace „přede dveřmi“. To už není pravda. Pouze volba ekologické spravedlnosti, tzn. že právě tyto země budou muset drasticky zredukovat svou ekologickou stopu, aby umožnily spravedlivý a trvale udržitelný vývoj i v ostatních částech světa, může otevřít dveře bezpečnější a spravedlivější budoucnosti.

2. ZELENÁ VIZE EVROPSKÉ BUDOUCNOST

V klíčových oblastech politiky a pro dosažení klíčových zelených cílů potřebujeme politicky a ekonomicky sjednocenou Evropu.. Chceme, aby byly tyto oblasti jasně definovány. A chceme zaručit to, aby bylo možné dosáhnout těchto cílů prostřednictvím dobře fungujících, transparentních a demokratických rozhodovacích procesů. Existují také oblasti, v nichž se rozhodování nejlépe uskutečňuje na národní, regionální nebo lokální úrovni.

Pro Zelené znamená EU mírový projekt a je chápeme ji jako mezinárodního ochránce míru a lidských práv. EU se musí rozhodně zasadit o trvale udržitelnou budoucnost. EU musí být zárukou evropského sociálního modelu. Musí klást důraz na práva spotřebitelů a ochranu zdraví. Ekonomické úsilí EU by se mělo inspirovat zelenou ekonomickou vizí, založenou na předefinování ekonomiky na základě ekologických a sociálních principů. EU musí upravit své ekonomické cíle tak, aby ochrana životního prostředí a obecné blaho lidí mělo prioritu nad privátními zájmy. EU by se měla stát globálním hráčem na poli spravedlivé globalizace. EU se musí zasadit o demokracii, rozmanitost, rovnost na všech úrovních a za vládu zákona.

Mírový projekt

Mír se stal v EU „normálním“ stavem, což je bezesporu historickým úspěchem. Nedávné rozšíření a evropské znovusjednocení upevňuje roli EU jako garanta míru. Unie musí také přijít s novou koncepcí sousedské politiky, aby mohla dostát svým závazkům v oblasti zajištění společné bezpečnosti se všemi nečlenskými sousedskými zeměmi. Solidarita, která má zázemí v silných a dobře fungujících demokratických institucích, je nezbytná, chceme-li mír, spravedlnost a bezpečnost zajistit jak pro současné, tak i budoucí generace. Mezinárodní společenství od Evropy rovněž očekává, že se bude angažovat v zajišťování míru a dodržování lidských práv. Unipolární svět, kde jedna země „řídí“ ostatní není světem bezpečným, tím ovšem není ani svět zmítaný multipolárními konflikty. Evropské země se musí spojit, aby dosáhly úspěchu na mezinárodní úrovni při prevenci, odzbrojování a mírovém řešení konfliktů.

Trvale udržitelná budoucnost

Relativně přísně nastavené environmentální standardy přestože ještě daleko dokonalosti, jsou jedním z úspěchů EU. Ta by měla být místem, kde se formuje trvale udržitelná a spravedlivá budoucnost. Je na EU, aby systematicky prosazovala zelená řešení v oblastech životního prostředí, energie, dopravy, zemědělství, práv spotřebitelů a vědeckého výzkumu. Environmentální politika je také politikou ekonomické inovace, vytváří pracovní místa a ekonomické příležitosti. Investice do ekologicky trvale udržitelného rozvoje je investicí do spravedlnosti a bezpečnosti. Potřebujeme ambiciózní politické cíle a prostředky, které povedou k omezení klimatických změn, k vytvoření trvale udržitelné dopravní infrastruktury, k zachování a posílení biodiverzity, k vytvoření trvale udržitelného zemědělství zohledňujícího zelenou globální perspektivu a k podporování výzkumů cílených na trvalejší udržitelný rozvoj.

Posilování evropského sociálního modelu

Velká většina Evropanů vnímá evropskou sociální tradici, v níž jsou vysoce ceněny sociální spravedlnost, veřejné služby, rovnost mezi muži a ženami, zaměstnanecká práva, práva spotřebitelů a ochrana životního prostředí a zdraví, pozitivně. Ve stále se zvyšující světové konkurenci není možné udržovat tuto tradici jen na národních úrovních. Abychom ji uchránili a docílili její implementace v celoevropském sociálním modelu, musíme se poučit z rozličných národních zkušeností. Silné postavení EU bude zapotřebí, aby hledalo rovnováhu mezi potřebami inovace, funkčnosti a konkurenceschopnosti na straně jedné a hodnotami evropského sociálního modelu na straně druhé. Nechceme izolovat Evropu od zbytku světa. Ani nechceme provozovat a rozšiřovat životní styl, který tak silně zatěžuje naši planetu. Politická odpověď na environmentální výzvu je tedy věcí sociální spravedlnosti v rámci našich společností i v celosvětovém měřítku.

Práva spotřebitele a ochrana zdraví

V krizových situacích – až už je to ptačí chřipka nebo dioxiny – očekávají spotřebitelé, že EU bude chránit jejich práva a jejich životy. Stejně důležité je i garantovat práva spotřebitelů na otevřeném trhu – např. pokud chtějí spotřebitelé bezpečné potraviny bez GMO. EU je nepostradatelným nástrojem k ochraně zdraví a spotřebitele – to je role, kterou členské státy už nemohou hrát samy. V rámci celého potravinového řetězce musí platit princip předběžné opatrnosti a směrem k GMO musí být vymezena jasná pravidla. Skutečně evropská politika bude potřebovat ve všech zmíněných oblastech pevnou výkonnou moc, která bude, pokud to bude nutné, čelit tlaku mezinárodních korporací a vlád a která bude spolupracovat s rozvojovými zeměmi na změně pravidel v mezinárodních institucích.

Ekonomická vize zelených pro Evropu

Konkurenceschopnost by měla být definována na základě principů obecného zájmu, především s ohledem na ochranu životního prostředí a sociální soudržnost. Pro zelené

má společný pokrok v dosahování obecného zájmu a zvláště ochrana životního prostředí a sociální spravedlnost přednost před soutěží a konkurencí.

Hlavní zelené těžiště naší ekonomické politiky spočívá ve strategii snižování závislosti na fosilních palivech, především závislosti na ropě a garanci energetiky nezaložené na jádru. Prosazujeme cestu inovace, která kombinuje energetickou efektivitu, úspory energie a rozvoj obnovitelných zdrojů. Výstup z využívání jaderných technologií ve společnosti i ve vojenství je pro zelené absolutní prioritou. Abychom vyřešili problém se zásobami energie musíme změnit náš životní styl a způsoby spotřeby. EU musí v této oblasti hrát aktivnější roli. V rámci jednotného trhu a užívání Eura jako společné měny většiny členských států je nezbytné více spolupracovat při tvorbě evropské ekonomické politiky. Ekologická udržitelnost a sociální soudržnost bez toho nejsou dosažitelné. Část tohoto úkolu tvoří i zastavení nezdravé soutěže daňových politik.

Globální hráč za spravedlivější globalizaci

Potřebujeme EU jako silného globálního hráče, aby podporovala globalizaci postavenou na solidaritě, která by byla ekologicky udržitelná. zelení podporují fair trade. Podporujeme zavedení daně Tobinova typu na evropské úrovni. Chceme, aby EU spolupracovala s rozvojovými zeměmi a vyvinula úsilí k propagaci trvale udržitelného rozvoje při účasti občanské společnosti. Globalizace toku investic také vyžaduje globalizaci demokratické politiky. To předpokládá silnější roli Spojených národů, mezinárodního práva a podporu mezinárodní justice.

Demokracie, kulturní různorodost, migrace a vláda zákona

Není pochyb o tom, že i EU se musí v demokratických procedurách stále zdokonalovat. EU nicméně hrála a stále hraje důležitou roli při ochraně a vymáhání demokratických postupů a institucí ve svých členských státech. Stejně tak se chová při posilování role žen. Tento pozitivní vliv existuje ve starých stejně jako v nových členských zemích. Důležitými nástroji při ochraně občanských práv jsou Evropský soud, Charta základních práv, evropský ombudsman a jejich společné působení. Členské země EU musí respektovat historické, kulturní, etnické a jazykové menšiny. EU by měla také koordinovat v členských zemích boj za lidská práva, zejména boj proti rasismu, homofobii, xenofobii, diskriminaci na základě věku, anti-islamismu, antisemitismu a měla by garantovat humanitární standardy pro uprchlíky, regulovat integraci imigrantů a prosazovat vládu zákona v boji proti mezinárodnímu terorismu a organizovanému zločinu. Speciální pozornost by měla být věnována Romům, protože ti jsou v různých částech Evropy vystaveni faktické diskriminaci, a to i na základě zákonů.

3. DEMOKRATICKÁ ARCHITEKTURA PRO VÝKONNOU UNII

Evropa musí znovu definovat demokracii na nadnárodní úrovni. Unie je suverénní entita, která v sobě spojuje prvky mezinárodní organizace a integrovaného systému. Vykonává přímo ty pravomoci, které jí přináležejí vykonávat, ale stále ještě není občany považována za legitimní demokracii. Evropská ústavní smlouva mohla být jen částečnou odpovědí na demokratizační deficit Unie. Proto musíme pokračovat ve snaze o vytvoření stabilní ústavní struktury EU.

Společný cíl ústav ve všech členských zemích je sladit jakýkoliv výkon moci s garantovanými základními občanskými právy, s demokratickou legitimitou, se systémem dělby moci na zákonodárnou, výkonnou a soudní, s principy oddělení církve od státu, veřejné povahy zákonodárství, soudní kontroly všech konání parlamentu a vlády a zachování vlády zákona. Všechny tyto základní principy demokratického pořádku by měly být identifikovatelné také na úrovni EU. Nemohou být vykonávány díky rozhodovacím systémům založeným na mezivládní spolupráci.

Potřebujeme ambiciózní a koherentní ústavní smlouvu. My zelení se kromě Charty základních práv zaměřujeme na silná parlamentární práva, subsidiaritu, na justiční záruky a na občanské iniciativy a evropská referenda jako hlavní prvky nového ústavního pořádku, za který se zasazujeme. Znovu zdůrazňujeme naše odhodlání posílit parlamentní demokracii, transparentnost a vládu zákona, docílit zakotvení základních práv, občanských iniciativ a evropského referenda coby hlavních prvků budoucí ústavní smlouvy.

Evropský parlament

Všechny legislativní návrhy by měly být, tak jak navrhol Konvent, přijaty ve veřejném slyšení Evropským parlamentem a Legislativní radou. Za účelem prosazování společné zahraniční a bezpečnostní politiky by EP měl mít pravomoc vydávat závazné směrnice a spolurozhodovat o čerpání financí z přidělené částky z rozpočtu. Při vyjednáváních a schvalování mezinárodních smluv musí být role Evropského parlamentu posílena. Jako jedna ze součástí legislativy by EP, společně s Evropskou komisí, měl mít právo iniciovat evropskou legislativu. Aby se zabránilo jednotlivých členským zemím opakovaně vetovat návrhy Unie, měla by Legislativní rada rozhodovat o všech návrzích společné legislativy kvalifikovanou většinou volbou.

EP a Legislativní rada mají stejné právo kontrolovat výkon moci Komisí. Funkční období Komise by mělo být svázáno s legislativní periodou EP. Prezident Komise by měl být volen parlamentem a schválen Evropskou radou. Komise, včetně ministra zahraničí a ostatních jejích členů se musí zodpovídat parlamentu. Prezident Komise by měl mít plnou autoritu vůči svým kolegům / kolegyním.

Národní parlamenty

Národní parlamenty musí hrát silnou a aktivní roli v politickém životě EU. Jejich aktivní účast na celém evropského legislativního procesu je klíčová ke zvýšení transparentnosti a širšímu veřejnému přijetí občany. Aktivní podíl účasti nesmí být omezen jen na kontrolu činností vlastní vlády v evropském prostoru. Parlamenty musí hrát aktivní roli v prosazování principu subsidiarity. Jejich evropská role by měla začít včasnou analýzou a prezentací názoru k dané problematice a v případě následného přijetí směrnice, by měla končit u její dobře promyšlené a načasované implementace na národní úroveň. Národní parlamenty se také musí účastnit ústavodárných shromáždění, které navrhují dodatky při jakékoliv důležité ústavní revizi.

Subsidiarita

Demokracie se v rámci EU projevuje na různých úrovních: města a obce, regiony, členské země a společná unie. Subsidiarita je základní hodnotou EU. Evropští zelení nicméně varují před současnou snahou identifikovat koncept subsidiarity s konceptem

obecné re-nacionalizace. Legislativa EU musí být zcela v souladu s principem subsidiarity. Legislativní rada by ze své podstaty měla mít zvláštní politickou odpovědnost za ochranu subsidiarity. Soudní dvůr je způsobilý posuzovat podněty týkající se uskutečňování principu subsidiarity. Zabývá se také konflikty kompetencí mezi institucemi EU, členskými zeměmi a formálně uznávanými regiony členských zemí.

Politické strany

Evropské strany musí hrát důležitou roli v prosazování evropské politické integrace. My zelení preferujeme transnacionální kandidátky. 10% mandátů v EP by mělo být přiděleno panevropským kandidátním listinám. Tak by v evropských volbách každý občan mohl vhazovat dva hlasy, jeden pro národní stranu, jeden pro evropskou stranu. Evropské strany by se mohly rozhodnout nominovat prvního na kandidátce na prezidenta Komise. To by zvedlo zájem o evropské volby.

Soudní dvůr

Evropský soudní dvůr by měl být zároveň ústavním soudem Unie. Předmětem jeho jurisdikce by měla být celoplošná aplikace práva Unie, včetně dodržování lidských práv. Možnost opětovně se odvolávat k Evropskému soudnímu dvoru by měla být vylepšena tak, aby zahrnula občany, jejichž práva jsou porušována a společné působení environmentálních a sociálních neziskových organizací. Předmětem jeho jurisdikce by také měla být veškerá jednání v rámci Smluv. Všichni jmenovaní členové Evropského soudního dvora by měli být po veřejných slyšeních potvrzeni Evropským parlamentem.

Přímá účast občanů

Účast evropských občanů v rozhodovacím procesu by měla být garantována zahrnutím práva na občanskou iniciativu a také ukotvením procesu evropského referenda. K zahájení legislativní iniciativy je třeba Komisi doručit návrh zákona s nejméně milionem podpisů z několika členských zemí. Tento návrh musí být kompatibilní s ústavou a především s Chartou základních práv. Tato občanská iniciativa neovlivňuje právo iniciativy Evropského parlamentu a Komise, ale oběma institucím ukládá jednat, nebo, v případě, že se rozhodnou neřešit požadavek petice většinovým hlasováním, vysvětlit veřejnosti bez prodlení důvody tohoto rozhodnutí.

4. BUDOUCÍ ROZŠÍŘENÍ EU

Rozšíření EU z původních 6 zemí na současných 25 bylo úspěšné. Nicméně bez vyřešení současné ústavní krize EU, nebude po přijetí Bulharska a Rumunska probíhat žádné další rozšíření, už jen kvůli právním překážkám obsaženým ve Smlouvě z Nice.

EU se správně postavila ke svým závazkům vůči Chorvatsku a Turecku. Víáme začátek vyjednávání s těmito dvěma zeměmi. Vždy jsme jasně zdůrazňovali kde vidíme nedostatky v reformách v těchto zemích a stále budeme tyto dvě země spolehlivě, i když kriticky, podporovat. Proces vstupních jednání je, ze své podstaty, otevřený, ale cílem je členství. Stejně jako v minulosti bychom uvítali rozhodnutí Švýcarska, Norska a Islandu připojit se k EU.

Evropský postoj k zemím na západním Balkáně musí zůstat stále stejný: klíčovou prioritou EU v následujících letech je stabilizace a mír na Balkáně. Proto chceme, aby měly země EU pro tento region společnou strategii. Míra spolupráce mezi západobalkánskými zeměmi je důležitým ukazatelem jejich připravenosti ke vstupu do EU. Nakonec však musí být každá země posuzována podle jasně stanovených měřítek a přístupová jednání musí být vedena na základě jednotlivých časových rozvrhů.

Za historickým horizontem v současnosti leží možný start přístupových jednání s Ukrajinou a dalšími východoevropskými zeměmi. Je otázka, zda se toto v následujících 25 letech změní. Evropská perspektiva počítá s Ukrajinou, Běloruskem a Moldávií. Časová perspektiva pro tyto země je nicméně zatím velmi dlouhá a je také závislá na skutečném vývoji institucionálních reforem EU. Prozatím by měla EU posilovat spolupráci s těmito zeměmi.

Pro Zelené jsou při debatě o připravenosti jakéhokoliv kandidáta na vstup do EU měřítkem kritéria ustanovená v Kodani v roce 1993. Tato kritéria jsou jednoznačně daná a neměnitelná

5. BUDEME MÍT EVROPSKOU ÚSTAVNÍ SMLOUVU? JAK JÍ DOCÍLÍME?

My, zelení jsme přesvědčeni, že Evropská unie potřebuje více než kdy jindy ústavní základ, který posílí parlamentní demokracii, transparentnost a vládu zákona, zakotví základní práva, rozvine občanství a zlepší kapacitu Unie efektivně jednat doma i v zahraničí.

Podle našeho názoru potřebuje EU znovunastartování ústavního procesu - a souběžně s tím i radikální zlepšení svého politického výkonu. Demokratizace a další kroky k ustanovení Evropské ústavní smlouvy musí jít ruku v ruce se změnou politické orientace Unie, a to tak, že uchopí takové politické iniciativy a pravidla, které budou odpovídat potřebám a obavám obyvatel. To znamená řešit krom jiného problémy, kterým lidé čelí v sociální, ekonomické, energetické a environmentální oblasti. Pro občany se EU stane přijatelnější jen pokud budou cítit, že se Unie zaměřuje nejen na dosažení jednotného trhu, ale že je nejvhodnějším nástrojem k řešení mnoha současných problémů.

Během probíhajícího procesu ratifikace bylo zřejmé, že o významných částech Ústavní smlouvy není de facto sporu. Charta základních práv, většina první části a řada inovací ve třetí části Ústavy byly v rámci ratifikačního procesu kritizovány jen minimálně. Je ale nezbytné hledat široký konsensus s přihlédnutím ke specifickým zlepšením jako je posílení občanských iniciativ, zavedení evropského referenda, vyrovnání rozporů mezi sociálními cíli.

Nevěříme řešení navrhovanému v současnosti konzervativci a sociálními demokraty, které je založeno na přidání protokolu pro každou zemi, která Ústavu odmítla. Tím se má překonat slepá ulička, jež vznikla zápornými výsledky referenda ve Francii a Nizozemí. Ústavní krizi v míře, jaké jí čelíme, nelze překonat tím, že budeme postupovat podle vzorů řešení, která v minulosti překonala negativní referenda v Dánsku a /nebo v Irsku.

Zároveň odmítáme veškeré návrhy na to, aby se po skončení přístupových vyjednávání s Chorvatskem a dalšími balkánskými zeměmi pokračovalo v postupu podle současné Smlouvy z Nice, upravené jen tak, aby odpovídala tomuto stavu.

Zelení jsou přesvědčeni, že k tomu, abychom překonali současné překážky, budeme potřebovat nový Konvent. Měl by vycházet ze základů položených prvním Konventem. Proto odmítáme všechny pokusy o nastartování jednání o úplně nové Ústavě.

Myslíme si, že Ústavní smlouva tak, v jaké podobě nyní je, má a může být vylepšena. Konvent musí dostat jasný mandát, který jí umožní vyjmout část týkající se politik (část III) a narýsuje jasné hranice mezi Ústavou (zhruba části I, II a IV) a Smlouvou (zhruba část III). Nový Konvent by měl být svolán po volbách ve Francii za německého předsednictví. Součástí výsledku by měl být pevný politický závazek použít veškeré možnosti nové ústavy k výraznému zlepšení sociální dimenze. K práci na nové Ústavě by měli být přizváni představitelé občanské společnosti. Ústavní část se může nazývat „ústavou“ jen tehdy, pokud bude výstižná, čtivá, pokud bude obsahovat závazná základní práva a obsáhne demokratickou strukturu.

Ústavní smlouva, upravená tak, jak navrhujeme, to znamená na základě skutečně ústavního výsledku práce Konventu, by měla být ratifikována dvojí většinou v celoevropském referendu konaném souběžně s příštími evropskými volbami v roce 2009. Upřesnění by měly být schváleny v druhé polovině roku 2008 novým Konventem a Evropskou radou. Zelení budou aktivně prosazovat toto referendum na celoevropské úrovni.

Jsme přesvědčeni, že návrh, který zve evropské občany, aby vyvedli Unii ze slepé uličky, je nejlepším způsobem, jak překonat evropskou ústavní krizi. Společné ústavní řešení zahrnující nejen politické instituce EU, ale také evropskou veřejnost a každého občana, je adekvátní reakcí na úzkoprsé nacionalistické postoje a národní bariéry. Pevně věříme, že nic méně radikálního nebude fungovat a Evropa se pohne kupředu jen pokud budou evropští občané přizváni k tomu, aby vzali osud kontinentu do svých rukou. V tomto kontextu bychom uvítali politické iniciativy směřující ke strukturálně rozšířené spolupráci s cílem urychlení evropského integračního procesu. Zároveň zdůrazňujeme, že formy rozšířené spolupráce by měly podporovat dosahování cílů Unie, chránit její zájmy, posilovat proces integrace a být stále otevřené všem členským státům. Chceme také, aby bylo jasné, že tyto možné formy spolupráce by neměly jít na úkor snahám, které si kladou za cíl bez prodlení dojít k evropské ústavě.

6. ZELENÁ EVROPA

K tomu, aby se zlepšil výkon EU, aby se vytvořila důvěra v evropské instituce a aby bylo možné lépe odpovídat na potřeby evropských občanů, je potřeba, aby EU posoudila a, bude-li potřeba, přehodnotila své základní politiky. Skutečným potřebám a očekáváním občanů vyjde EU vstříc tím, že se její směřování stane „zelenějším“. Evropští zelení nabízejí „zelenou“ strategii vedenou vizí budoucnosti Evropy.

Rozpočet EU na léta 2007 – 2013 byl přijat Evropským parlamentem proti vůli Zelených. Namísto investování do lidských zdrojů a vědy, tak aby se z Evropy stal region spočívající nejvíce na světě na vědomostních základech, je nejvíce výdajů stále směřováno do oblasti zemědělství a strukturálních fondů. My zelení musíme vyvinout dlouhodobou strategii trvale udržitelného rozpočtu orientovaného na budoucnost.

Evropa jako mírový projekt

EU byla založena jako společný mírový projekt všech evropských států. A i v budoucnosti by měla zůstat mírovým projektem. Hrůzy Druhé světové války poučily Evropany, že použití síly není sebeprosazením, ale prohrou. Evropská unie je úspěšným pokusem, jak nahradit zákon silnějšího silou zákona. Konflikty se neřeší zastrašováním a násilím, ale pravidly, jednáním a výkonem soudů. Z toho důvodu mnoho Evropanů vřele podporuje multilaterální organizace jako Organizaci spojených národů a Mezinárodní trestní soud. Jsou také proti použití zbraní dokud se nevyčerpají všechna mírová řešení konfliktu. Bohužel občané EU jsou častěji jednotnější, než jejich politici. Kvůli neshodám mezi národními vládami přítomnost EU na mezinárodní úrovni až příliš často schází.

Evropští zelení se nespokojí s takto paralyzovaným stavem věcí. Velmi zřetelné jsou dnes nedostatky a chyby americké zahraniční politiky v bezpečnostních otázkách. Dostatečně zřetelná ohrožení představuje terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, selhání států, organizovaný zločin a klimatické změny. EU, která ztělesňuje a praktikuje širší koncept bezpečnosti, by měla převzít více globální zodpovědnosti. Aktivita spojující evropské země by se měly stát vnější silou Unie: jsou to např. diplomacie, interkulturní dialog, fair trade, rozvojová pomoc a prosazování mezinárodního práva. Evropa by se měla stát zónou bez jaderných zbraní.

Evropa pomohla a podporovala pozitivní institucionální změny v Severním Irsku, Skotsku, Walesu, Katalánsku a Baskicku. Tato role musí být posílena, tak aby mohla pomoci řešit konflikty uvnitř členských zemí EU, především týkající se ochrany menšin a národů bez státu, a tím přispěla ke společné budoucnosti v míru.

Evropští občané podporují integrovanou evropskou zahraniční a bezpečnostní politiku. Evropa potřebuje, aby byl v evropské ústavě zakotven post ministra zahraničí, ale také musí skoncovat s právem veta. Efektivnějšího rozhodovacího procesu se docílí tehdy, pokud bude o návrzích předložených evropským Ministrem zahraničí rozhodovat kvalifikovanou většinou Rada ministrů. Zároveň by měla být posílena i zodpovědnost evropského ministra vůči Evropskému parlamentu. Evropský parlament by měl mít moc formulovat závazné směrnice v rámci zahraničně politických otázek a měl by mít opravdovou moc při kontrole evropské zahraniční politiky. Vždy, když má EU společný názor, by jej evropský ministr měl prosazovat v Radě bezpečnosti OSN. A především by měla mít EU stálé místo v Radě bezpečnosti.

Coby společenská velmoc by EU měla mít i své vojenské prostředky. Ty jsou potřeba pokud selže prevence konfliktů i krizová řešení. EU už by při ochraně míru na evropském kontinentu společně s Balkánem neměla být závislá na NATO. To neznamená vydávat víc prostředků na armádu. Součástí evropských ozbrojených sil nikdy nemohou být jaderné, chemické a biologické zbraně. Současné jaderné, chemické a biologické zbraně musí být zakázány.

EU by měla převzít iniciativu při celosvětovém odzbrojování. Měla by začít s odstraněním zbraní hromadného ničení ze svého území a s prosazováním postupné změny vojenských nákladů a produkce na sociálně užitečné a trvale udržitelné produkty.

Vojenské intervence by vždy měly být uskutečňovány ve shodě s Chartou Spojených národů a jejich cílem by měl být udržitelný mír, ne bránění ropných zásob atp. Evropský soudní dvůr by měl mít pravomoc nad evropskou zahraniční a bezpečnostní politikou. Provádění vojenských operací by mělo vyžadovat souhlas Evropského parlamentu a národních parlamentů zúčastněných členských zemí a mandát

Spojených národů. Za žádných okolností by neměly být evropské bezpečnostní síly využity k vytlačení uprchlíků nebo jako vnitřní policejní složky. EU se zříká vývozu zbraní a podporuje mír a odzbrojování. Proto by měl být právně závazný Evropský zákon na řízení vývozu zbraní a měla by být přijata smlouva o obchodu se zbraněmi. EU se hlásí k Evropě bez jaderných zbraní a podporuje úplný zákaz jaderných zbraní. Společná evropská zahraniční a bezpečnostní politika nesmí v našich sousedech nebo našich obyvatelích vzbuzovat strach, ale měla by pomáhat vybudovat vzájemnou důvěru.

Vytvoření udržitelné budoucnosti

Posílení ochrany životního prostředí a přírodních zdrojů je pro evropské politiky jedním z nejdůležitějších úkolů. Je to rovněž jedna z ústředních činností, jíž občané Evropské unie od evropských politiků očekávají. Výsledky průzkumů v rámci tzv. Eurobarometru jasně naznačují, že více než dvě třetiny evropských občanů si přejí vyváženost mezi ochranou životního prostředí, ekonomickým rozvojem a sociální politikou.

Přestože v mnoha oblastech dochází ke zlepšení, celkové zatížení životního prostředí roste. Využívání přírodních zdrojů v globálním měřítku podle oficiálních odhadů o 20% převyšuje to, co nám může planeta udržitelným způsobem poskytnout. Průměrný občan evropské pětadvacítky přitom spotřebovává více než dvojnásobek globálního průměru.

Je tedy zřejmé, že takovýto stav je neudržitelný. Musíme snížit dopad ekonomické činnosti a spotřeby na životní prostředí na takovou úroveň, která umožní udržitelný rozvoj – jinak zaplatí příští generace za naše chování tvrdou cenu. Spotřeba přírodních zdrojů musí být v globálním měřítku spravedlivěji rozdělena; druhou možností je rostoucí počet konfliktů o ztenčující se přírodní zdroje.

Evropská unie dosáhla v oblasti ochrany životního prostředí konkrétních zlepšení ve všech svých členských zemích. V některých z nich jsou nová opatření přímým výsledkem tlaku Evropské unie, v zemích s vysokými standardy se vliv EU projevuje spíše jejich snižováním.

Je zneklidňující, že v posledních několika letech došlo k nepříznivým změnám ve směřování EU. Snahám o ochranu životního prostředí se dostává méně pozornosti než otázkám „konkurenceschopnosti“, ať už mluvíme o chemické výrobě, dopravě či energetice. Musíme si uvědomit, že udržitelná míra využívání zdrojů je v dlouhodobém měřítku nezbytnou podmínkou zaměstnanosti a hospodářského růstu, přičemž ke zlepšením v těchto oblastech může dokonce přispět i krátkodobě.

Především volný pohyb zboží nesmí dostat přednost před ochranou životního prostředí a zdraví. Platí to jak v rámci EU, tak ve vztazích mezi EU a zbytkem světa. Za nepřítomnosti adekvátních opatření v oblasti ochrany životního prostředí a v oblasti ochrany hospodářské soutěže může mít další integrace trhu vážné následky pro životní prostředí a jeho ochranu.

Základní principy unijní politiky ochrany životního prostředí, tedy princip „znečišťovatelé platí“, princip prevence a princip odstraňování zdrojů, nikoli následků znečištění, jsou důležité a musí být naplňovány. To mimo jiné obnáší účinnější vynucování evropských nařízení a standardů v oblasti ochrany životního prostředí. Výše zmíněné principy musí být doplněny o princip náhrady nebezpečných chemických látek, princip zachování biodiverzity a princip udržení takové míry

využívání přírodních zdrojů a míry dopadu lidské činnosti na životní prostředí, jež odpovídají spravedlivému podílu Evropy na globální ekologické stopě.

Vezmeme-li v úvahu, že jedním z nejvážnějších problémů, jimž svět v současné době čelí, je změna klimatu, musí Evropská unie důraznějším způsobem usilovat o zastavení procesu globálního oteplování. Možnými nástroji tohoto úsilí jsou unijní zdanění ropných produktů nebo systém tzv. zelených daní.

Musíme urychleně přerušit spojitost mezi hospodářským růstem a růstem spotřeby přírodních zdrojů a dopadu na životní prostředí. Míra využívání přírodních zdrojů a míra dopadu lidské činnosti na životní prostředí musí klesnout v absolutních, nikoli pouze relativních číslech.

Začlenění úsilí o ochranu životního prostředí a ochranu práv zvířat do politiky EU, jak vyžaduje Dohoda, se musí dočkat praktické realizace. Je zde především potřeba ekologické daňové reformy, kdy bude zdaňováno využívání přírodních zdrojů a tlak na životní prostředí, zatímco zároveň dojde k omezení zdanění a zdrojů financování v jiných oblastech. V zemědělské politice EU by mělo dojít k radikálnímu posunu směrem k ekologicky nezávadné produkci, etickému zacházení se zvířaty a spravedlivým podmínkám v rámci mezinárodního trhu. Dotace na vývoz zemědělských produktů musí být zastaveny.

Rovněž je naléhavou potřebou postupně zastavit vyplácení ekologicky škodlivých dotací. Dalšími oblastmi, kde se musí ekologické požadavky ve zvýšené míře stát součástí zavedených praktik, jsou výzkum, strukturální fondy, velkochovy ryb, doprava a energetika.

Agentura Euratom by měla být zrušena nebo kompletně přeměněna na agenturu pro udržitelnou transformaci našich energetických systémů. Země, jež vytvořily své bohatství v éře levných fosilních paliv, mají nyní potřebné zdroje a nesou zodpovědnost za vytvoření a zavedení technologií, jež jsou čisté, efektivní a ve zvýšené míře založené na obnovitelných zdrojích. Právě to by mělo být primárním cílem evropské vědy a výzkumu.

Je v našich silách dosáhnout cíle udržitelné Evropy, nabízející přitažlivou kvalitu života, ale bude to vyžadovat změnu v zaměření politických lídrů na všech úrovních. Bude to vyžadovat změny v zavedených praktikách, změny v oblasti výzkumu a investic, a přehodnocení zastaralých myšlenek o tom, co je nezbytné pro kvalitní život. Evropská strana zelených, stejně jako zelené strany v jednotlivých členských zemích, budou i nadále společně pracovat na konkrétních krocích, vedoucích k tomuto cíli, na evropské, státní i lokální úrovni.

Posílení evropského sociálního modelu

Růst veřejné podpory evropského integračního procesu je podmíněn posílením sociálního rozměru Evropské unie.

Pro zelené je součástí udržitelného rozvoje evropských společností rovněž jeho sociální rozměr; je nemyslitelné, aby EU omezovala svou roli pouze na budování Evropy jednotného hospodářského a finančního trhu a zároveň ignorovala potřebu sociální soudržnosti a zlepšování životních a pracovních podmínek evropských občanů a lidí na celém světě.

Jsme si vědomi skutečnosti, že většina stávajících národních vlád v zemích EU prosazuje, ať už otevřeně nebo fakticky, Evropskou unii, jež by fungovala pouze jako jednotný trh, zatímco sociální systémy jednotlivých členských zemí by mezi sebou soutěžily, což by vedlo k prudkému poklesu jak v sociální oblasti, tak v oblasti

veřejných financí a oblasti ochrany životního prostředí. Takovémuto vývoji chtějí zelení rozhodně zabránit.

Podle názoru Zelených, mají-li systémy sociálního zabezpečení, neboli sociální stát, být udržitelnými a úspěšnými, musí se těšit široké podpoře voličů a proto být postaveny na obecně sdílených hodnotách. Jelikož tyto hodnoty se mohou u jednotlivých zemí lišit, je zřejmé, že neexistuje žádný „univerzální“ sociální model a že výběr vhodného sociálního systému a jeho posilování vůči hrozbám globalizace, spoléhající na kombinaci svobodného trhu a autoritářských režimů (klasickým příkladem je Čína), by měly být ponechány v pravomoci jednotlivých členských zemí. Spolupráce mezi jakýmkoli počtem členských zemí, za účelem lepšího sladění jednotlivých systémů, může být pouze dobrovolná, ale rozhodně by měla být vítána. Z toho nicméně neplyne, že by Evropská unie neměla v oblasti sociální politiky sehrávat žádnou roli. Právě naopak, kromě měnové unie se musí EU stát rovněž sociální unií. EU musí čelit novým výzvám globalizace, především konkurenci mezi sociálními systémy jednotlivých členských zemí a oslabování evropské soudržnosti v sociální oblasti.

EU musí především zajistit, aby její legislativní opatření a praktiky v oblasti hospodářské, finanční a obchodní ve skutečnosti neoslabovaly či neznemožňovaly realizaci sociální politiky členských zemí. Celková rovnováha unijních praktik by měla být posunuta směrem k vyšším ohledům vůči sociálním dopadům a dopadům na životní prostředí.

Co se týká veřejných služeb, zelení mají za to, že takové služby jako je vzdělávání, zdravotní péče či dodávky pitné vody by neměly být předmětem tržních mechanismů. V dalších oblastech, jako je například veřejná doprava, budou zelení vždy zvažovat možnost využití tržních mechanismů, jako je kontrolovaná konkurence, např. ve formě veřejné soutěže o nejvýhodnější nabídku, aby byly veřejné prostředky využívány efektivně a zároveň byla zaručena vysoká úroveň kvality služeb. Rozhodnutí o případné liberalizaci by měla být ponechána – samozřejmě s ohledem na příslušné kompetenční zákony – na příslušné místní, regionální či národní úrovni, aniž by však docházelo k neoprávněným monopolním výhodám na nově liberalizovaných trzích; proto dávají zelení přednost principu reciprocity, tzn. veřejným obchodním společnostem, jež mají smlouvy na dodávky veřejných služeb, by nemělo být dovoleno účastnit se soutěže na otevřených trzích.

Zelení jsou přesvědčeni, že potřebujeme společnou evropskou daňovou politiku, abychom zastavili fatální daňovou soutěž mezi členskými zeměmi. Jako první krok by podle zelených měla EU stanovit minimální sazby daně ze zisku, kapitálové daně a ekologické daně, čímž by se zabránilo nevhodné soutěži mezi členskými zeměmi a poskytlo jim to prostředky k financování národních sociálních systémů dostatečným a vyváženějším způsobem (tedy nikoli pouze na základě zdanění práce). EU by rovněž měla stanovit sociální a finanční kritéria pro sladění hranice dětské chudoby a dlouhodobé nezaměstnanosti.

EU by měla povzbudit své členské země k tomu, aby stanovily vyšší „minimální mzdy“, samozřejmě s ohledem na stávající rozdíly v úrovni členských zemí, a zajistily tak existenci dolního limitu pro účinky konkurence na trhu práce. EU by měla zajistit rámec pro celoevropské dohody týkající se uzavírání kolektivních pracovních smluv, jež by se týkaly témat jako jsou pracovní podmínky, zvyšování kvalifikace a výše mezd; Evropská komise by měla dostat pravomoci prosadit takovéto dohody jako závazné pro všechny firmy v příslušných odvětvích. EU by měla rovněž posílit svou legislativu v oblasti zabránění diskriminaci, především

diskriminaci z důvodu pohlaví, etnického původu, postižení a sexuální orientace. Také by měla posílit společenskou zodpovědnost podnikatelských subjektů a podporovat trh více zodpovědný v oblasti sociální a v oblasti ochrany životního prostředí.

Práva spotřebitelů a ochrana zdraví

Aféry z posledních let v oblasti prodeje potravin a zdravotních rizik (nemoc šílených krav – BSE, dioxiny, salmonela, kontaminace geneticky upravenými organizmy, kontaminace kyselinou mykofenolovou – MPA, atd.) podkopaly důvěru spotřebitelů ke kvalitě potravin, především masa a potravinářských výrobků, ale i vůči schopnosti politiků podobné problémy řešit. Zatímco EU přišla s některými rozsáhlými návrhy na zvýšení bezpečnosti potravin v rámci výrobního a obchodního procesu, tyto iniciativy nejsou dostatečné a členské země je často blokují či zdržují. Spotřebitelé a rostoucí trhy potřebují spolehlivý zákonný rámec a zodpovědná pravidla, zajišťující v Evropě spravedlivou, sociálně citlivou a udržitelnou spotřebitelskou kulturu. Musíme zvýšit vliv a informovanost spotřebitelů a chránit jejich zdraví a hospodářské zájmy, abychom zajistili úspěšnou evropskou hospodářskou politiku.

Principy prevence při produkci potravin, přijaté Evropskou unií, se nesmí omezovat na kontroly finálních produktů. Ověřitelné standardy, zaručující zdravé potravinářské výrobky, musí být prosazeny v rámci kompletního výrobního řetězce, od pěstování plodin a krmiv, přes proces zpracování, až po finální výrobky, včetně pracovních podmínek a vlivů na životní prostředí. Tyto standardy vyžaduje evropské nařízení o tzv. bio-zemědělství a v budoucnu by se měly týkat rovněž konvenční produkce potravin, ať už se jedná o zemědělství, chov ryb či rybolov. Masová živočišná výroba musí podléhat přísným pravidlům, aby byly zajištěny podmínky odpovídající jednotlivým druhům hospodářských zvířat.

Aby bylo možné vyrábět lepší a zdravější potraviny, je nezbytné:

- Omezit intenzivní zemědělskou výrobu zaváděním přísné legislativy, kladoucí důraz na ochranu životního prostředí, etické zacházení se zvířaty a nezávadnost potravin;
- vyhodnotit dopad velkochovů ryb, krmených masokostními produkty, na světové rybí populace a nezávadnost potravin v rozvojových zemích;
- vynutit si zavedení standardů, jež by garantovaly nezávadnost potravinářských produktů, aniž by tím došlo k omezení nezbytné pružnosti při jejich zavádění, potřebné pro zachování a rozrůznění regionální a místní produkce potravin;
- rozšířit definice standardů kvality, aby bylo možné do nich zahrnout širokou škálu kultur a zvyků v oblasti jídla;
- prostřednictvím nařízení EU o informovanosti spotřebitelů poskytnout spotřebitelům všechny relevantní informace o zemi původu produktů a způsobu jejich přípravy;
- efektivně kontrolovat dodržování příslušných zákonů ve všech fázích výroby potravin;
- aplikovat princip prevence v rámci celého řetězce výroby potravin a zavést jasná pravidla o zodpovědnosti za případné nedostatky;
- podporovat zdravé trendy ve stravování spotřebitelů;
- kontrolovat zbytečné obaly a podporovat obalové techniky šetrné k životnímu prostředí.

Nicméně kvalita potravin je pouze jedním aspektem posílení ochrany zdraví a práv spotřebitelů. Téma ochrany zdraví spotřebitelů a spotřebitelských práv musí být součástí všech praktik EU ve všech oblastech (průmysl, obchod, zemědělství, potravinářství, atd.).

Zelení berou na vědomí rostoucí poptávku spotřebitelů po pluralitě v oblasti zdravotní péče, včetně alternativní medicíny. EU by měla podporovat požadavky spotřebitelů po větší svobodě rozhodování v této oblasti a jejich práva na lepší informovanost.

Tváří v tvář rizikům nových epidemií

Zelení souhlasí s tím, že existuje vztah mezi nárůstem výskytu alergií a onemocnění dýchacích cest a rostoucím zatížením životního prostředí z důvodu používání pesticidů, chemikálií a dalších znečišťujících látek.

V tomto rámci se zelení zavazují podporovat přísné nařízení týkající se systému REACH. Toto nařízení se zdá být z velké části nedostatečné, jak na úrovni kontrolních procesů, tak na úrovni seznamu nebezpečných látek. Kontaminace toxickými látkami prostřednictvím využívání chemikálií a pálení odpadu musí být zastavena. Je potřeba zajistit přísné hodnocení bezpečnostních rizik.

Svět zároveň čelí riziku nových epidemií. Ptačí chřipka, AIDS, ARS či malárie překračují nejenom státní hranice ale i mezidruhové bariéry a ohrožují člověka. Podle Dohod je EU společně s členskými zeměmi jasně zodpovědná za prevenci nemocí a ochranu lidského zdraví.

Zelení dále požadují posílení práv organizací na ochranu spotřebitelů. Existující nařízení o podomním prodeji, spotřebitelských úvěrech, prodeji na dálku, zájezdových „balíčcích“ a zárukách na výrobky by měla být posílena.

Ekonomická vize Zelených pro Evropu: Nová definice tržního hospodářství prostřednictvím principů ochrany životního prostředí a principů sociální zodpovědnosti

Zelení podporují pravidla hospodářské soutěže, za předpokladu, že se tato pravidla skládají z nástrojů pro dosažení spravedlivých a přijatelných cílů, spíše než aby byla cílem samotným.

Veřejné služby, jako je zdravotní péče, vzdělávání a veřejná doprava, jsou pilíři strategie udržitelného rozvoje. Evropa potřebuje intenzivní a moderní veřejné služby. Tyto služby se už nyní podílejí 35% na celkové zaměstnanosti v zemích EU a jsou základem pro vytvoření úspěšné znalostní ekonomiky. Je proto nezbytné zajistit růst nabídky těchto služeb a růst výdajů do těchto služeb vkládaných. V rámci respektování principů decentralizace musí mít úřady na všech úrovních, jež se demokraticky zodpovídají občanům, možnost zvolit si, jak tyto služby financovat a organizovat. Evropská legislativa by měla pro tyto principy zajistit právní jistotu.

Zelení jsou pro smíšený hospodářský systém veřejných služeb a soukromých podniků. Konkurence není cílem, ale nástrojem pro zlepšení kvality produktů a služeb, což vede k inovacím a přijatelným cenám. Zelené a sociálně ohleduplné hospodářství znamená, že konkurenceschopnost by měla být kompatibilní s dosahováním obecně prospěšných cílů, především sociální soudržnosti, ochrany životního prostředí a spravedlivého obchodu, což jsou vesměs základní kameny udržitelného rozvoje. Součástí takového hospodářství je rovněž rostoucí vliv zaměstnanců na politiku zaměstnavatelů. Do podpory malých a středních podniků by tedy EU měla zahrnout rovněž tzv. sociální podniky a družstva.

Hospodářský rozvoj naráží na ekologické limity. Je to zřejmé především ve světle soudobé energetické situace a problému změny klimatu. Vzhledem k tomu, že k tzv. vyvrcholení energetické krize má dojít během následujících deseti let, Evropa potřebuje více než kdykoli předtím novou kulturu v oblasti energetiky. Je nezbytné začít v masovém měřítku využívat obnovitelné zdroje energie a v rostoucí míře rovněž prosazovat změny v životním stylu, spotřebitelském chování a způsobu dopravy. Zvýšené úsilí je potřeba věnovat efektivnímu využívání energie a úsporám. Dosažení efektivního a konkurenceschopného evropského energetického trhu navíc vyžaduje omezení jeho koncentrace. Regulační nástroje, včetně daňových, by měly být využity k povzbuzení rozvoje nových aktérů na trhu v sektoru obnovitelných zdrojů energie. Podobně rozvoj znalostní ekonomiky by měl být koherentní se strategií obnovitelného rozvoje. Politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací by se měla zaměřit na technologie bez škodlivých účinků na životní prostředí. Eko-efektivita je konec konců nejvýraznější vlastností moderních, vyspělých ekonomik. Rovněž trh s jadernou energií je v tomto smyslu příkladem, jenž by neměl být následován. Kromě dramatických ekologických a bezpečnostních rizik jde jaderná energetika proti principům veřejného zájmu a proti myšlence hospodářské soutěže. Vzhledem k nákladům spojeným s ukládáním vyhořelého jaderného paliva a se zajištěním bezpečnosti těchto úložišť je cena jaderné energie příliš vysoká.

K naplnění potřeb evropské společnosti by měly sloužit makroekonomické nástroje. Prostřednictvím změn přijatých v březnu 2005 by měla Smlouva o stabilitě a růstu poskytnout větší podporu na národní úrovni a zároveň umožnit vyšší ziskovost na úrovni EU. Těžiště by mělo spočívat ve veřejných a soukromých investicích za účelem snižování nezaměstnanosti. Evropa potřebuje podpořit veřejné a soukromé investice do eko-efektivních technologií a jejich rozšíření do hospodářské praxe. Nová legislativa v oblasti veřejných zakázek by měla být využita k podpoře poptávky po takovýchto technologiích. Také daňová politika by měla sloužit udržitelnému rozvoji. Evropa potřebuje více spolupráce, spíše než soutěžení, v daňové oblasti, aby si uchovala a posílila finanční prostředky potřebné pro ambiciózní veřejné programy. V tomto smyslu je nezbytná evropská koordinace ekologických daňových reforem a koordinace zdanění podniků.

Veřejné služby jsou pilíři strategie udržitelného rozvoje. Evropa potřebuje intenzivní a moderní veřejné služby. Tyto služby se už nyní podílejí 35% na celkové zaměstnanosti v zemích EU a jsou základem pro vytvoření úspěšné znalostní ekonomiky. Je proto nezbytné zajistit růst nabídky těchto služeb a růst výdajů do těchto služeb vkládaných. V rámci respektování principů decentralizace musí mít úřady na všech úrovních, jež se demokraticky zodpovídají občanům, možnost zvolit si, jak financovat a organizovat tyto služby. Evropská legislativa by měla pro tyto principy zajistit právní jistotu. Sociální podniky a sektor dobrovolných aktivit by měly být uznány v rámci praktik EU. Tento sektor hospodářství, kam spadají družstva, malé podniky a různé formy dobrovolnických organizací, funguje v konkurenčním rámci a vytváří mnoho pracovních míst v novátorských a vzkvétajících odvětvích, jako je ochrana životního prostředí a osobní služby.

Rozpočet EU by měl dosáhnout úrovně odpovídající jejím politickým kompetencím. Není možné zavádět praktiky udržitelného rozvoje v kontextu rozšířené EU s rozpočtem omezeným na 1% HDP Evropské unie. Rovněž distribuce rozpočtových prostředků by měla být změněna tak, aby zajistila plnění prioritních cílů, včetně udržitelného rozvoje, inovací v oblasti ochrany životního prostředí, společné zahraniční politiky a spolupráce v oblasti rozvoje.

Evropa a její role v zápase o spravedlivou globalizaci

Čistě obranný postoj vůči globalizaci nikam nevede. Zájům občanů EU či zbytku světa neslouží ani „adaptivní“ paradigma, založené na myšlence, že globalizace je fenomén, jenž vzniknul mimo EU a proto se mu musí EU přizpůsobit, ani „ochranné“ paradigma, založené na myšlence, že EU (jako celek či na úrovni členských zemí), by měla omezovat svou účast na globálním hospodářství prostřednictvím bariér vůči svobodnému pohybu zboží, služeb, kapitálu a osob.

Zelení podporují aktivnější reakci EU, jež by mohla sehrát roli ve změně orientace stávajících globalizačních procesů směrem ke strategiím výhodným pro všechny strany. Jako v současné době největší světový ekonomický hráč by EU měla v tomto smyslu plně převzít svou zodpovědnost. Proto zelení požadují závazek EU snížit negativní dopady její činnosti na globální ekosystém. Volba vyspělých a efektivních technologií v rámci EU je jednou z podmínek spravedlivé globalizace.

Zelení rovněž požadují závazek EU změnit negativní sociální dopady globalizace na dopady pozitivní, především v rozvojových zemích. EU by měla využít svou ekonomickou váhu a umožnit včasnou realizaci tzv. Milenioových cílů, schválených Organizací spojených národů, a dodržování základních práv na trhu práce. Tento proces by měl probíhat v úzké spolupráci s rozvojovými zeměmi, aby bylo možné zabránit „sociálnímu neokolonialismu.“

Zelení podporují regionální integrační procesy v jiných částech světa, založené na demokratických hodnotách a respektování lidských práv (Afrika, Latinská Amerika, atd.).

Zelení podporují rozvoj veřejných služeb. Jsou si vědomi klíčové role, kterou stát sehrává v hospodářském rozvoji zemí EU i jiných zemí. Příslušné úřady by měly mít možnost vyjmout veřejné služby a služby, jež jsou ve veřejném zájmu, z pravidel hospodářské soutěže.

Zelení vnímají jako závazek zachovat a posilovat efektivitu veřejných výdajů. V rámci EU i v jiných zemích představuje příliš restriktivní fiskální a měnová politika překážku, která úřadům znemožňuje řádně řešit problémy v oblasti sociální a v oblasti ochrany životního prostředí.

Zelení podporují v oblasti výzkumu a vývoje politiku odpovídající usilování o udržitelný rozvoj; inovace by se měly zaměřit na technologie šetrné k životnímu prostředí; základnímu výzkumu by měla být věnována minimálně stejná pozornost jako výzkumu aplikovanému; vzdělávání by mělo být prioritou v rámci EU i jinde ve světě.

K tomu, aby byla EU globálním ekonomickým hráčem, potřebuje příslušné instituce. Je nemožné, aby EU sehrávala rozhodující roli při změně orientace současných globalizačních procesů, jestliže jí institucionální rámec neposkytuje v této oblasti příslušné kompetence. Kompetence EU v oblasti obchodní politiky (Článek 133) je nutné rozšířit rovněž do oblasti zahraniční politiky a umožnit tak více koherentní postupy v mezinárodní finanční oblasti. Dohody navržené v této sféře musí být schváleny Evropským parlamentem a Evropskou radou. Na globální úrovni je potřeba koherentním způsobem řídit postupy v oblasti hospodářství, sociálního rozvoje a ochrany životního prostředí. Proto se Mezinárodní obchodní organizace (WTO), Program OSN na ochranu životního prostředí (UNEP) a Mezinárodní organizace práce (ILO) musí stát rovnocennými pilíři systému OSN se stejnými demokratickými pravidly rozhodování. V případě WTO by to mělo vést k přísné definici služeb, jež spadají pod pravidla této organizace. Veřejné služby by z těchto pravidel měly být

vyjmuty. Podporujeme evropské instituce v jejich úsilí aktivním způsobem napomáhat reformnímu procesu ve Světové obchodní organizaci.

Svobodný obchod musí být kompatibilní se spravedlivým obchodem. To znamená, že ceny musí odrážet skutečné sociální a ekologické náklady spojené s výrobou a dopravou. Zelení podporují myšlenku omezeného přístupu na evropský trh pro zboží, jehož produkce a/nebo distribuce odporuje základním požadavkům v oblasti sociální a oblasti ochrany životního prostředí, jako jsou například úmluvy Mezinárodní organizace práce. To zároveň znamená, že Evropa musí jít příkladem a zastavit svou nadprodukcí zemědělských produktů. Zemědělské přebytky jsou v současné době za pomoci dotací vyváženy za dumpingové ceny na cizí trhy, včetně trhů v rozvojových zemích.

Princip udržitelnosti by měl být součástí všech postupů v oblasti dalšího rozvoje evropské společnosti. Cíle tohoto rozvoje musí být postaveny na principech dodržování lidských práv, snižování chudoby, prevence konfliktů, demokratické účasti občanů včetně posílení pozice žen, energetické efektivity, spotřebitelských práv a ochrany životního prostředí. EU by měla konkretizovat svůj závazek vytvářet finanční zdroje pro pomoc rozvojovým zemím. Je nutné vytvořit a zavést tzv. daň Tobinova typu, tedy zdanění mezinárodních měnových transakcí, s dvojnásobným cílem: bojovat proti finančními spekulacím a získat další prostředky na rozvoj. Usilujeme o dosažení cíle 0,7% Oficiální rozvojové pomoci do roku 2015, do čehož nebudou zahrnuty odpuštěné dluhy. Proces dosažení tohoto cíle by měl být urychlen ve všech členských zemích EU. Požadujeme, aby pro sebe EU vytvořila nezbytné prostředky a mechanismy pro boj s praním špinavých peněz a finančními a daňovými podvody, a to na evropské i globální úrovni.

Demokracie, rozmanitost a vláda zákona

Pro zelené je demokracie zásadní hodnotou. Součástí demokracie je spravedlivé politické zastoupení občanů a přímé demokratické nástroje. Mezi evropskými občany roste kritika omezených možností demokratické účasti na spravování věcí veřejných. Zelení rovněž požadují rozšíření nástrojů umožňujících lepší občanskou účast v demokratických procesech. Jedním z nástrojů, jež by se mohly stát novým zdrojem demokratické legitimacy EU, je evropské referendum. Dalším nástrojem jsou občanské iniciativy, jež by mohly vytvářet nová spojení mezi občany, nevládními organizacemi a politickými stranami, překračující tradiční hranice a umožňující společné kampaně všech těchto subjektů. V evropské občanské společnosti hrají důležitou roli nevládní organizace, zastupující sociální, kulturní, právní a ekologické zájmy. Tyto organizace by měly mít lepší přístup k politickému rozhodování na evropské úrovni. Proto zelení podporují nevládní organizace v jejich úsilí získat status poradního hlasu v institucích relevantních pro jejich pole působnosti a získat lepší přístup k Evropskému soudnímu dvoru.

Organizovaný zločin v rostoucí míře proniká rovněž do sektoru ochrany životního prostředí: obzvláště ohrožené jsou oblast hospodaření s odpady, oblast veřejných, především stavebních zakázek, a oblast využívání evropských dotací. Ve všech těchto oblastech se objevují problémy korupce, praní špinavých peněz a porušování zákona. EU by měla na základě ad hoc principu vytvořit jednotky pro boj s organizovaným zločinem v těchto oblastech, totéž požadovat po Evropském úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a zahájit celoevropskou kampaň zaměřenou na zvýšení povědomí o stávajících zákonech v této oblasti.

EU musí zaručovat přístup všech občanů ke kultuře, uznání a ochranu všech kultur a podporu evropských jazyků a kultur v celé jejich různorodosti.

Uznání jazyka a kultury a svoboda tento jazyk praktikovat a učit patří k základním právům. Tzv. menšinovým kulturám a jazykům, přítomným v rámci EU, se musí dostat oficiálního uznání.

I když kultura je v současnosti především záležitostí jednotlivých členských zemí, kulturní výměna v rámci evropského prostoru představuje příležitost. Abychom maximálně zvýšili povědomí o tom, jaké výhody přináší sdílení kulturní různorodosti, potřebujeme posílit programy kulturní výměny v rámci evropského prostoru, jako jsou například programy partnerských měst a vesnic.

Pro posílení evropské kulturní identity, založené na různorodosti, musíme umožnit co nejvíce mladým lidem studovat v jiné evropské zemi a to podstatným zvýšením rozpočtů určených na výměnné programy jako jsou Erasmus, Socrates a Leonardo.

Migrace

V historii lidstva snad nikdy neexistovaly tak propastné rozdíly mezi Severem a Jihem, mezi bohatými a chudými oblastmi světa, přičemž tato nerovnost je o to viditelnější díky globalizaci obchodu a informačních toků. Velké skupiny migrantů riskují životy, aby se dostaly do Evropy v naději na slušný život.

EU nejenom že odmítá legislativně upravit integraci přistěhovalců, kteří nemají v zemích EU povolení k pobytu, přičemž mnozí z nich jsou obětmi obchodu s lidmi, ale zároveň se snaží přimět země původu těchto přistěhovalců k uzavření či střežení hranic, což je přímé popření práva na svobodný pohyb, zakotveného ve Všeobecné deklaraci lidských práv.

Ať už budou opatření a kontroly na hranicích jakkoli přísné, přistěhovalci budou přicházet i nadále, třeba jen proto, že v Evropě je poptávka po jejich pracovní síle. Migraci nelze zastavit, musíme ale zastavit pohled na migranty jako na hrozbu. Přinášejí sebou své schopnosti a energii. Musíme sami pro sebe vytvořit prostředky k regulaci přistěhovalectví, jednak tím, že přistěhovalce rozumným způsobem přivítáme, a také tím, že budeme zavádět skutečně společné kroky se zeměmi jejich původu.

V unii bez vnitřních hranic to znamená přístup, týkající se EU jako celku. Evropská komise by měla v této oblasti představit a zavést koncepci koordinovaných kroků. Do úvahy je nutno brát rovněž zájmy zemí, z nichž migranti přicházejí, například podporou cyklické migrace, kdy mohou přistěhovalci využít dovednosti a kapitál získané v Evropě k rozvoji vlastní země. Prostředky zasílané přistěhovalci svým rodinám v zemích původu jsou pro tyto země zdaleka největším finančním zdrojem.

EU by navíc měla vyčlenit více svých zdrojů na odstraňování chudoby a vytváření trvalých demokratických struktur v chudších částech světa.

Co se týká evropské politiky vůči uprchlíkům, cíle zajistit dodržování Ženevské konvence v rámci celé EU nebylo dosaženo. Zároveň pro evropský přístup neexistuje žádná alternativa. Jedinou šancí jak zvrátit nepříznivý vývoj je proces nové, demokratičtější legislativy, v němž by mohl Evropský parlament využít svého nedávno nabytého práva spolurozhodování.

Žadatelům o azyl se musí dostat po dobu jejich čekání na rozhodnutí o žádosti důstojného zacházení. Princip solidarity by měl zabránit tomu, že některé země EU jsou tímto úkolem příliš zatíženy, zatímco jiné k ochraně uprchlíků prakticky nijak nepřispívají. Dublinská konvence, podle níž musí uprchlíci žádat o azyl v zemi, na

jejímž území vstoupili do prostoru EU, by měla být učiněna pružnější pro ty země, které jejím následkem čelí zvýšenému náporu žadatelů o azyl. Nakonec by zde měl existovat evropský azylový systém, jenž by si zasloužil své jméno a byl skutečně systémem společným, financovaným z rozpočtu EU.

Spravedlnost

EU musí hrát důležitou roli při boji proti mezinárodnímu zločinu a terorizmu. V současné době nicméně zvýšená spolupráce policie a justice příliš často vede k porušování základních práv, jako je právo na soukromí a právo na spravedlivý soud. V následujících desetiletích budou vládám k dispozici nové technologie, které umožní prakticky neustálý dozor nad všemi občany. Zelení jsou proti takovéto společnosti pod neustálým dohledem Velkého bratra. EU by měla být garantem základních práv, včetně boje proti diskriminaci. Princip zabránění diskriminaci by měl být neúnavně prosazován, aby se vládám zabránilo chovat se k celým segmentům populace jako k podezřelým z terorizmu. Jestliže se Evropě podaří udržet svobodu a toleranci, může se stát magnetem pro talentované lidi z celého světa.

Proto zelení chtějí, aby se Charta základních práv a svobod stala co nejdříve závaznou pro všechny instituce EU. Rovněž chceme, aby Evropská politika sousedských vztahů systematicky zahrnovala oblast lidských práv jako součást pravomocí evropské Agentury pro základní práva.

EU by měla rovněž přistoupit k Evropské konvenci o lidských právech. Přijímání zákonů týkajících se resortů spravedlnosti a vnitra by nemělo být výsadou národních vlád, jež se scházejí za zavřenými dveřmi, ale záležitostí společného rozhodování mezi Evropským parlamentem a Radou ministrů. Nicméně aplikace unijních metod na oblast trestního práva vyžaduje vymezující definici trestných činů, k jejichž řešení bude mít EU kompetenci. Je třeba zdůraznit, že tyto kompetence by se měly týkat především boje proti mezinárodnímu zločinu a neměly by zasahovat například do takových oblastí, jako je právo na interrupci, eutanazie, či užívání měkkých drog. S rozšiřováním EU se zvyšuje rovněž různorodost pohledů na tyto otázky. EU, která by tuto různorodost nerespektovala, by byla vnímána jako ohrožení národních a osobních svobod.

Jakmile budou výše zmíněné kontrolní mechanismy a záruky fungovat, soudní stíhání dobře definovaných mezinárodních zločinů, jakou jsou třeba podvody vůči rozpočtu EU, by mělo být svěřeno evropskému prokurátorovi. Dokážeme si dokonce představit vytvoření Evropské zpravodajské služby, jež by napomáhala dnes poměrně těžkopádné spolupráci zpravodajských služeb jednotlivých členských zemí. Demokratickou kontrolu nad takovouto službou by společně vykonával Evropský parlament a národní parlamenty. Úzká spolupráce s Evropskou radou zajistí EU větší efektivitu v oblasti lidských práv. EU musí mít své křeslo v Evropské radě a ta musí být zase zastoupena v řídicích orgánech Agentury pro základní práva.

ZÁVĚR

My, Evropští zelení, pevně podporujeme další politickou integraci Evropy.

Potřebujeme Unii, protože prokázala svou schopnost zavést a udržet mír mezi svými členy, a mír není nikdy samozřejmostí, ať už v Evropě či jinde. Potřebujeme Unii, protože nutnost reagovat na výzvu globálního oteplování a další ekologická rizika překračuje možnosti jednotlivých zemí. Potřebujeme Unii, protože neomezená konkurence mezi sociálními systémy jednotlivých zemí vážně narušuje sociální

soudržnost v těchto zemích. Potřebujeme Unii, protože nemoci neznají hranice. Potřebujeme Unii, abychom našli kritické množství vůle k vytvoření nové – zelenější – vlny vytváření hodnot a reagovali tak na masovou nezaměstnanost v našich zemích. Potřebujeme Unii k prosazování spravedlivější globalizace, respektující kvalitu života všech obyvatel planety, pečující o životní prostředí a citlivější ke kulturní různorodosti. Potřebujeme Unii, protože je naší společnou zodpovědností – a nikoli pouze zodpovědností stávajících členských zemí – najít odpověď na problém migrace. Těchto několik zásadních příkladů jasně ukazuje, že na evropské úrovni je nutné postupovat společně.

Evropská unie samozřejmě není sama o sobě cílem, ani lékem na všechny evropské neduhy – tím méně na neduhy celé planety. Některé problémy lze řešit na nižších úrovních – národních, regionálních či místních, jiné vyžadují skutečně globální přístup. Podle našeho názoru ale nikdo nemůže popřít význam EU při řešení některých nejdůležitějších problémů, jimž obyvatelé Evropy čelí.

EU je dnes na důležité křižovatce. Nehynoucí víra otců zakladatelů se zdá být již dlouho pouhou minulostí, zatímco vizionářský impuls, jenž umožnil sjednocení kontinentu po pádu Berlínské zdi, již vyčerpal svou energii. EU nyní nemá pod řízením Evropské komise pevné směřování; návrhy a rozhodnutí jsou často příliš byrokratické a jenom málo odpovídají skutečným zájmům evropských občanů; podpora EU na mnoha místech mizí. Většina vlád členských zemí v rámci evropského prostoru spíše podporuje kulturu soutěživosti než principy spolupráce a Unii často využívá jako obětího beránka pro nepopulární rozhodnutí, která chce nebo musí zavést na národní úrovni.

Unie potřebuje nový impuls, což vyžaduje nejméně tři základní podmínky. Zaprvé: političtí lídři v rámci celého kontinentu musí opustit své úzkoprsé euroskeptické názory a otevřeně přiznat přidanou hodnotu – dokonce nezbytnou potřebu – politické Evropské unie. Zadruhé: orientace EU musí být změněna tak, aby efektivně řešila výzvy, jimž čelíme coby obyvatelé Evropy i světa. V neposlední řadě potřebujeme všechny složky společnosti – nevládní organizace, odbory, atd. –, které trápí zřejmá neschopnost současného politického vedení EU řešit zde popsané problémy, aby našly způsob jak vytvořit dostatečný tlak a dosáhnout výše nastíněných změn.

My, evropští zelení, jsme připraveni v těchto výzvách obstát. Rovněž si uvědomujeme, že žádoucích změn nedosáhneme pouze sami a že nemáme patent na všechna řešení. Při budování obnovené Evropské unie chceme spojit síly s dalšími subjekty, jež mají vizi, nápady a energii k vytvoření a prosazení potřebných řešení. Tento materiál je naším příspěvkem k tomu, co se musí stát zásadní debatou v rámci EU – včetně potenciálních nových členů –, která by umožnila dodat EU nový impuls a zajistit Evropě udržitelnou budoucnost.